Dosarul nr.1-137/2024
/1-24073197-38-1-04072024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

27 decembrie 2024 **oraşul Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina
Instanţa având în componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Ludmila Tetiu
Grefieri Natalia Catarău
Cu participarea:
Procurorului Ion Mîrza
Avocatului Vasile Furdui
Parții vătămate Oxana Spătari
Avocatului Constantin Mustea
În lipsa:
Inculpatului Iurie Spătaru

examinînd în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală privind învinuirea lui

Spătaru Iurie Leon, a.n. *****, originar şi locuitor în *****, căsătorit, nesupus militar, studii 7 clase, neangajat în câmpul muncii, anterior judecat: prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 07.08.2015 în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu 1 an și 6 luni termen de probă, antecedente penale stinse, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, IDNP *****.

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (3) lit. a) Cod penal;

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanţei de fond de la 04.07.2024-27.12.2024.

Procurorul s-a pronunţat pentru recunoaşterea lui Spătaru Iurie vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa de la inculpatul Spătaru Iurie în beneficiul statului, cheltuielile judiciare efectuate în cauza penală pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară medico legală, în sumă de 320 lei.

Avocatul Vasile Furdui în interesele inculpatului Iurie Spătaru a solicitat să fie stabilită o pedeapsă mai blîndă.

Avocatul Constin Mustea a susţinut poziţia acuzării şi a lăsat emiterea hotărîrii la discreţia instanţei de judecată.

A CONSTATAT:

Spătaru Iurii Leon la data de 22 noiembrie 2023 pe la orele 19:00min aflându-se în vizită la domiciliul ce aparține lui Rusu Mihail situat în *****, în urma unei cerţi cu soţia Spătaru Oxana, intenționat, a intimidat-o cu scopul de a-şi impune voința şi controlul personal şi i-a aplicat acesteia mai multe lovituri cu palmele în regiunea capului, cauzându-i: traumă cranio-cerebrală închisă, hematom subdural (120ml) emisferal stânga cu dislocație pronunțată a structurilor cerebrale medii spre dreapta şi angajare spretentonală, hemoragie subarahnoidiană moderată, tentoriu cerebros pe dreapta deformare de sept nazal pe dreapta, echimoze pe faţă, care în comun conform raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 20.12.2023 se califică ca vătămare gravă a integrităţii corporale sau sănătăţii.

Prin acțiunile sale intenționate, Spătaru Iurie a săvârşit o infracţiune prevăzută de art. 201[1] alin. (3) lit. a) Cod Penal „Violenţa în familie”, după indicii – acțiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestă prin maltratare şi alte acţiuni violente, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei care au cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.

Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a declarat personal prin cerere scrisă că recunoaște săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu, probele administrate la faza de urmărire penală şi nu va cere administrarea de noi probe, solicitînd ca judecarea cauzei să se petreacă în procedura simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Avocatul şi procurorul au fost de acord şi au solicitat admiterea cererii inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată, considerînd că din probele administrate la faza urmăririi penale rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin încheiere protocolară la 01.08.2024 a admis cererea în cauză.

Inculpatul Spătaru Iurie, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

A declarat că în seara de hram, la data de 22.11.2023, seara soția s-a sunat, deoarece s-a certat cu concubinul său și l-a întrebat dacă poate să vină la el să servească un pahar de vin, apoi să se ducă la o zi de naștere la un consătean. La ziua de naștere a dansat cu fiica consăteanului, iar soția din gelozie l-a stropit cu un păhar de vin între ochi, iar el a lovit-o peste față de două ori. Apoi soția s-a dus acasă împreună cu fiica, a doua zi s-a dus la soție acasă și s-a cerut iertare, a spus că va fi totul bine. Îi pare rău de cele întîmplate. Recunoaște vina că a lovit-o. Soția nu a căzut jos de la lovitură, nu cunoaște de ce are așa leziuni.

Reieșind din poziția inculpatului de recunoaștere parțială a vinovăției sale, instanța protocolar a casat încheierea din 01 august 2024 privind judecarea cauzei în procedură simplificată, or ultimul a recunoscut doar faptul că a lovit-o cu palma de 2 ori, dar nu cunoaște de unde are așa leziuni partea vătămată.

Pentru continuarea examinării cauzei, instanța a fixat ședința de judecată pentru data de 12.08.2024 ora 14.30, ședința fiind amînată din cauza lipsei din motive necunoscute a inculpatului.

La data de 01 octombrie 2024 prin Încheierea instanței s-a dispus aducerea silită a inculpatului pentru ședința preconizată pentru data de 17.10.2024 ora 09.00. Potrivit informației prezentate, inculpatul Spătaru Iurie nu se află la domiciliul și nici în teritoriul localității.

Ca urmare a lipsei inculpatului nemotivat în ședințele de judecată şi constatării faptului că acesta prin acțiunile sale se eschivează în mod intenționat de a se prezenta în ședințele de judecată fixate, ținînd cont de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod procedură penală, care prevede că, judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul: cînd inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanţă; și alin.(6) al aceluiași articol, care statuează faptul că „instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin. (2) pct. 1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire şi în privinţa căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței şi de a se apăra personal, precum şi se sustrage de la urmărirea penală şi de la judecată”, prin încheierea din 17 octombrie 2024 inculpatul Spătaru Iurie a fost anunțat în căutare, iar la 23.10.2024 pe numele lui Spătaru Iurie a fost pornit de către IP Șoldănești dosar de căutare nr. *****.

În acest sens, avînd în vedere că au fost întreprinse toate măsurile de informare şi asigurarea prezenței inculpatului în şedinţele de judecată, acesta cunoscînd cu certitudine despre examinarea cauzei penale în privinţa sa, în mod intenţionat se eschivează de a se prezenta în şedinţa de judecată, or prin acţiunile sale încearcă în mod direct să tergiverseze examinarea cauzei penale, neprezentîndu-se în instanța de judecată, astfel că instanţa a considerat posibilă examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului. Or, ca urmare a dispunerii

examinării cauzei penale în lipsa lui Spătaru Iurie, instanţa conchide că acestuia i-au fost asigurate toate drepturile garantate de constituția R. Moldova şi Codul de procedură penală, inclusiv dreptul la un proces echitabil consfințit în art. 6 CEDO, precum şi asigurat participarea unui avocat, obligaţiune prevăzute de art. 321 alin. (3) Cod de procedură penală.

Din motivele de fapt şi de drept constatate, în conformitate cu art. 342, 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 11.11.2024, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului Spătaru Iurie, în procedură generală, cu participarea obligatorie a apărătorului Vasile Furdui.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că posibilitatea examinării cauzei în lipsa inculpatului este admisă de CtEDO în condițiile în care acestuia îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

Așadar, dispozițiile par. 1 și 3 ale art. 6 CEDO stabilesc elementele esențiale ale unui proces echitabil în materie penală. Ele constau, în special, în informarea acuzatului, în cel mai scurt timp, cu privire la natura şi la cauzele acuzației ce i se aduce, acordarea timpului şi facilităților necesare formulării apărărilor sale, asigurarea dreptului la apărare, singur sau asistat de un avocat, posibilitatea interogării martorilor în acuzare şi a convocării şi ascultării celor în apărare în aceleaşi condiţii, în condiţii de respect al principiului contradictorialității. Prezenţa unui acuzat în instanţă capătă o importanţă capitală datorită atât dreptului său de a fi ascultat de tribunal, cât şi datorită necesităţii de a fi controlată exactitatea afirmațiilor sale, de a le confrunta cu cele ale eventualei victime ale cărei interese trebuie protejate, precum şi cu declaraţiile martorilor. De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație special din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat prin raportare la exigențele art. 6 din Convenţie. Curtea a decis că o procedură penală care se derulează în absenţa celui trimis în judecată nu este, în principiu, incompatibilă cu dispoziţiile Convenţiei, dacă el are posibilitatea să obţină ulterior ca o jurisdicție să statueze din nou, după ce l-a ascultat cu privire la temeinicia acuzațiilor ce i se aduc, în fapt şi în drept.

Instanța de judecată exclude faptul că prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului Spătaru Iurie ar fi admisă o ingerință asupra dreptului acestuia la un proces echitabil, deoarece aceasta a fost justificată și necesară. Or, instanța de judecată reține că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Vasile Furdui, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea poziției de apărare.

Fiind audiat în cadrul urmării penale în calitate de bănuit, la 17.04.2024, în prezența avocatului Furdui Vasile (declarații date citirii în instanța de judecată) Spătaru Iurie a recunoscut bănuiala ce i s-a imputat, explicînd că locuiește în orașul Șoldănești, str. Frunze 43 de unul singur, de aproximativ 5 ani, fiind despărțit cu fosta soție Spătaru Oxana, unde aveau împreună doi copii minori. La data de 22.11.2023 se afla la un prieten în mahala pe nume Oleg Gligor, unde în un moment a fost telefonat de către Oxana care i-a comunicat ca să vină la domiciliu cet. Rusu Mihail ca să servească cîte un pahar de vin. El a luat trei litri de vin și s-a deplasat la domiciliu cet. Rusu Mihail, ajungînd la aceasta, în locuință era Oxana, Rusu Mihail și fiica lui Mihail, dar cum o chema nu cunoștea. Stînd la masă a servit băuturi, după care cet. Rusu Mihail a pus muzică la o boxă și el a început a dansa cu fiica lui Rusu Mihail, unde fosta soție Spătaru Oxana îl numea c cuvinte necenzurate, presupune că din motiv de gelozie, iar el nu s-a abținut și i-a aplicat acestei lovitură cu pumnii în regiunea feței, după care a venit fiica sa Natalia și a luat-o acasă. La data de 24.11.2023 el a plecat în vizită la ea pentru a se împăca, unde ea i-a comunicat că va fi totul bine și ea își va retrage plîngerea (f.d. 73-74).

Cercetînd materialele cauzei și apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia privind vinovăția lui Spătaru Iurii în comiterea infracțiunii incriminate.

Concluzia instanţei se bazează pe următoarele probe prezentate de procuror şi cercetate în şedinţa judiciară:

Declarațiile părții vătămate Oxana Spătaru , care în ședința de judecată a declarat că, îl cunoaște pe Spătaru Iurie. Cazul a fost vre-o jumătate de an în urmă, după hramul de anul trecut. Ea se afla în stare de ebrietate, erau ambii serviți. S-a dus la o doamnă din mahala, iar mai tîrziu a venit și Spătaru Iurie. Au servit acolo toți, era o femeie și un băiat. Apoi, Spătaru Iurie a început să o bată, o lovea cu pumnii în cap, i-a spart capul. După ce a lovit-o cu pumnii în cap, nu ținea minte nimic din ceea ce s-a întîmplat ulterior. Are pretenții față de Spătaru Iurie, pentru că a lovit-o în cap de două -trei ori și nu își aduce minte nimic după aceea. A doua zi o durea capul, dar nu s-a adresat la spital. Fata ei cea mare a dus-o la spital a treia zi, deoarece avea dureri de cap. A fost consultată la spital. Conflictul dintre ea și Spătaru Iurie a început din cauza unei fete. Spătaru Iurie vroia să meargă cu acea fată, însă ea i-a spus să nu meargă cu ea. Faptul că a căzut singură nu este adevărat, Spătaru Iurie a lovit-o pe ea în cap. La ședința trecută, a spus că a cazut jos deoarece Iurie era cu ea, din frică a declarat astfel, el i-a spus să spună așa. Nu a fost numai o lovitură cu palma, el a bătut-o .

Declarațiile martorului Ruslan Russu, care în şedinţa de judecată a declarat, că o cunoaște pe Oxana, fiind concubini de aproximativ 15 ani, și că îl știe pe soțul acesteia, Spatari Iurie, pe care îl consideră un prieten. Pe data de 21 noiembrie,

anul trecut, cu ocazia hramului din Șoldănești, Oxana a venit acasă și i-a spus că soțul ei o bătuse. El a observat că avea o vînătaie pe obrazul stîng, aceasta i-a spus că a fost lovită de Spătari Iurie. Oxana a sunat, de asemenea, la fiica lor mai mare, Natașa, pentru a-i da vestea. Cînd a venit Oxana el se afla acasă împreună cu un chiriaș care locuia la el. Oxana a venit acasă împreună cu fiica lor mai mare. El a observat vînătaia de pe obrazul Oxanei, iar aceasta i-a spus că soțul ei, Spătaru Iurie, o bătuse și că i-ar fi dat vre-o trei pumni. Nu a văzut sînge pe fața Oxanei, dar aceasta preciza că o doare foarte tare capul. Avînd o vecină care lucrează la spital după ce Oxana a continuat să se plîngă de dureri de cap timp de aproximativ o săptămînă, a sunat la salvare. Oxana a fost transportată la spital, iar fiica lor a însoțit-o. După ce Oxana a fost dusă la spital, medicii i-au spus că avea lovituri la cap și i-au făcut operație. Spătaru Iurie a venit la el de mai multe ori, susținînd că nu își amintește ce făcuse și că fugea de poliție. A venit să își ceară scuze, nu-și aducea aminte de incident din cauza băuturii. În ziua care Oxana a fost bătută, a venit Spătaru cu încă doi și fiica și el i-a fugărit din ogradă. Dupe ce Oxana a fost operată, Spătaru Iurie nu a venit ca să afle cum se simte ea. Cunoștea că Oxana se afla la spital, fiica i-a spus că este internată de la loviturile lui.

Declarațiile martorului Mihail Russu, care în şedinţa de judecată a declarat că, din sala o cunoaște pe Oxana și pe Ruslan, fiind vecini. Pe Spătaru Iurie tot îl cunoaște, este un cunoscut obișnuit. La data de 22.11.2023, doamna Oxana a venit la el cu soțul ei, Spătaru Iurie, are doi soți dar nu cunoaște cu care trăiește. Cînd au venit aceștea se aflau în stare de ebrietate, ei au venit în ospeție la ziua lui, în jurul orelor 19:00 -20:00 unde se mai afla și fiica lui, pe nume Lenuța. Ei au servit și el, fiica sa și Spătaru Iurie au ieșit la dans. Oxana stătea pe divan și îl numea pe Spătaru cu cuvinte urîte, probabil din cauza geloziei. El a văzut cum Spătaru Iurie a lovit-o pe Oxana cu palmele peste față. După ce a văzut acest lucru, el a plecat să cumpere vin din mahala. Apoi, fiica Oxanei a venit să o ia acasă, deoarece Oxana se afla în stare de ebrietate și nu putea merge. După aceea, s-au culcat. El a rămas doar cu fiica lui, care avea vîrsta de 30 de ani. După ce Oxana a plecat acasă, Spătari Iurie s-a dus acasă mai tîrziu. Acesta se afla în stare de ebrietate la fel ca el. După acest incident, peste 4-5 zile, el a auzit din mahala că a venit ambulanța să o ia pe Oxana. Despre cele întîmplate nu a discutat cu Spătari Iurie.

Declarațiile martorului Mariana Gorgos, care în şedinţa de judecată a declarat că, este medic chirurg și la moment este director spitalului. Cunoaște despre pacianta Spataru Oxana, care a fost adusă la secția internare, a fost exeminată de directorul de gardă, după ce pacienta a fost spitalizată în secția de reanimare cu diagnoza, stare de precomă cu ciroză fepatică. Ea nu a intervenit la examinarea pecientei. În secția de internare ea a fost examinată de comisia mediciilor, cînd s-a examinat pacienta s-a presupus că coma poate fi provocată și de o traumă cerebrală. Au fost efectuate investigațiile necesare, inclusiv și

tomografia computerizată a creierului. Nu își aduce aminte dacă pacienta avea semne vizibilă de traumă. După ce s-a făcut tomografie s-a depistat hematomă subderală, emisferă pe strînga, sînge sub os craniu, s-a acumulat sînge între os și creier. Astfel de cazuri se rezolvă de neurochirurgi, a fost făcută consulația cu medicul Gorea Vladislav fiind din mun. Chișinău din Institutul Neuro Chirugiei. Medicul s-a deplasat în teritoriu și a operat pacienata. Ulterior pacienata a fost transferată în secția reanimare, apoi în chirurgie, după a fost exeternată. Toate traumele se reportează la poliție. Nu ține minte dacă pacienta a venit în stare conștientă, în consiliu pacienata era fără conoștiință. Diagnoza ciroză poate agrava hematoma, la ciroză suferă ficatul, funcția de coagulare a sîngelui, sîngele curge mai fluid și repede și greu se oprește sîngerarea. Patologia hepatică a agravat situația pacientei. Agravarea stării de sănătate este mult mai rapidă și mai gravă decît la persoanele obișnuite.

Declarațiile martorului Elena Rusu, care în şedinţa de judecată a declarat că, la data de 22.11.2023 a venit Spătaru Oxana cu Spătaru Iurie la ei în ospeție, era seara, era ea cu fiul și tatăl. Au venit cu muzica lor și cu băutura lor. I-au pus la masă, au servit alcool, apoi Iurie Spătaru a început ca să danseze, după care a invitat-o la dans, iar Oxana Spătaru a început să fie geloasă, spunea diferite vorbe urîte în adresa ei și a lui Iurie, de ce dansează Iurie cu ea, s-au numit cu cuvinte necenzurate unul pe altul. Apoi Iurie i-a aplicat Oxanei vre-o două palme, la cap, în partea stângă. Au mai dansat, iar ea s-a liniștit, a fost chemată fiica Oxanei care a luat-o acasă. Oxanei îi era rău deoarece era servită, nu putea merge pe picioare. Nu a auzit ca Oxana să spună că o doare capul. Cunoaște că doamna Oxana a fost operată, ea a spus fiindcă continua să vină la ei în ospeție și servește alcool împreună cu părinții. Nu poate spune cînd a aflat, despre cele întîmplate a auzit de la tatăl ei, căruia i-a spus concubinul Oxanei pe nume Ruslan. Oxana stătea pe divan, nu s-a lovit cu capul nici de sobă, nici de perete. Nu a observat să se fi lovit de sobă, pat sau perete.

*Chestionarul de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie (*f.d. 11);

*Raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 20.12.2023*, conform căruia la Spătaru Oxana s-a constatat: traumă cranio-cerebrală închisă, hematom subdural (120ml) emisferal stânga cu dislocație pronunțată a structurilor cerebrale medii spre dreapta şi angajare spretentonală, hemoragie subarahnoidiană moderată, tentoriu cerebros pe dreapta deformare de sept nazal pe dreapta, echimoze pe faţă, care în comun se califică ca vătămare gravă a integrităţii corporale sau sănătăţii (f. d. 20-21).

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar după dispoziția art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate

probele administrate în cauza penală urmează a fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, prin procedee probatorii respective.

În cazul din speță, analizînd şi rezumînd totalitatea probelor administrate legal de procuror la faza urmăririi penale, prezentate, examinate în ședința de judecată şi recunoscute de către inculpat, probe apreciate obiectiv din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilităţii şi veridicităţii, instanţa concluzionează că acestea confirmă incontestabil şi justifică în deplină măsură încadrarea faptelor inculpatului Spătaru Iurie în temeiul art. 201^1 alin. (3) lit. a) Cod penal, violenţa în familie, adică *acţiunea intenţionată, comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare şi alte acţiuni violente, intimidare în scop de impunere a voinţei sau a controlului personal asupra victimei care au cauzat vătămarea gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii,* starea de fapt probantă în faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatului fiind demonstrată în totalitate.

Încadrarea juridică a faptelor inculpatului

Așadar, conform ordonanței de punere sub învinuire din 24.06.2024, dar şi potrivit rechizitoriului, inculpatul Spătaru Iurie a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (3) lit. a) Cod penal.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.05.1993” CEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 201[1] Cod penal are un caracter complex.

Obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială.

La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei sau la viața persoanei.

Obiectul material îl reprezintă corpul persoanei.

Victimă în cazul infracțiunii date poate fi orice membru al familiei făptuitorului. După cum reiese din art. 133[1] Cod penal „Prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).”

Latura obiectivă are următoare structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă, după caz în: vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății; vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății; sinuciderea sau tentativa de sinucidere; deces; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea prevăzută la art. 201[1] Cod penal, este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată, după caz, din momentul producerii: 1) suferinței fizice; 2) vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății; 3) suferinței psihice; 4) prejudiciul material sau moral.

Sub aspectul laturii subiective, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 201[1] Cod penal, făptuitorul manifestă intenție directă sau indirectă. La momentul săvârșirii infracțiunii, făptuitorul trebuie să știe sau să admită că este membru al familiei victimei și să urmărească săvârșirea infracțiunii nu asupra oricui, ci asupra persoanei având respectiva calitate specială.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 201[1] Cod penal, este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani.

Subiectul infracțiunii în cauză are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii: este membru al familiei victimei.

În contextul relatărilor elementelor constitutive ale infracțiunii comise de către inculpatul Spătaru Iurie, instanța de judecată reține că în acest caz, aceste elemente constitutive ale infracțiunii descrise supra, și-au găsit deplină confirmare, fiind pe deplin adeverite, reieșind din relatările victimei și a martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, cât și verificate pe parcursul judecării cauzei penale.

Astfel, partea vătămată în ședința de judecată a menționat că ".....Spătaru Iurie a început să o bată, o lovea cu pumnii în cap, i-a spart capul. După ce a lovit-o cu pumnii în cap, nu ținea minte nimic din ceea ce s-a întîmplat ulterior. Are pretenții față de Spătaru Iurie, pentru că a lovit-o în cap de două -trei ori și nu își aduce minte nimic după aceea. .....Faptul că a căzut singură nu este adevărat, Spătaru Iurie a lovit-o pe ea în cap. La ședința trecută, a spus că a cazut jos deoarece Iurie era cu ea, din frică a declarat astfel, el i-a spus să spună așa. Nu a fost numai o lovitură cu palma, el a bătut-o."

Declarațiile părții vătămate au fost confirmate de martorul Ruslan Russu, care în şedinţa de judecată a declarat, că "..... Pe data de 21 noiembrie, anul trecut, cu ocazia hramului din Șoldănești, Oxana a venit acasă și i-a spus că soțul ei o bătuse. El a observat că avea o vînătaie pe obrazul stîng, aceasta i-a spus că a fost lovită de Spătari Iurie. .... El a observat vînătaia de pe obrazul Oxanei, iar aceasta i-a spus că soțul ei, Spătaru Iurie, o bătuse și că i-ar fi dat vre-o trei pumni. Nu a văzut sînge pe fața Oxanei, dar aceasta preciza că o doare foarte tare capul."

La fel și martorii Mihail Russu și Elena Russu au confirmat faptul că au văzut cum Spătaru Iurie a lovit-o pe Spătaru Oxana cu palmele peste față.

Mai mult, în cadrul urmăririi penale însuși inculpatul Spătaru Iurie a recunoscut fapta comisă, de altfel și în ședința de judecată a recunoscut faptul că a lovit-o pe Spătaru Oxana, dar nu cunoaște de unde s-au luat leziunile grave.

În consecință, instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului Spătaru Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (3) lit. a) Cod penal, în totalitatea elementelor componenței de infracțiune, a fost dovedită în afară de orice dubiu rezonabil, urmînd ca aceasta să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru faptele comise.

Individualizarea pedepsei

La capitolul stabilirii pedepsei, instanța consideră necesar de menționat următoarele.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale şi a pedepsei penale, ținând cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra

corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială, or potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor, intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune şi când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât de condamnat, cât şi de alte persoane. Categoria şi termenul (limita) de pedeapsă, ce urmează a fi stabilită, este în dependență de circumstanțele atenuante şi agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Or, potrivit art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, fie va asigura atingerea scopului pedepsei. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei instanța ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat.

Circumstanțe atenuante, potrivit art. 76 Cod penal, în privinţa inculpatului, instanţa nu a stabilit.

Circumstanțe agravante, potrivit art. 77 Cod penal, în privința inculpatului Spătaru Iurie, instanța a stabilit provocarea prin infracțiune a unor urmări grave.

Instanța de judecată menționează că, limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Privind persoana celui vinovat, instanţa a stabilit că Spătaru Iurie , la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Conform materialelor cauzei penale Spătaru Iurie anterior a fost atras la răspunderea penală, nefiind pentru prima dată pe banca acuzatului.

Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 07.08.2015, Spătaru Iurie a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 4 ani închisoare, cu 1 an și 6 luni termen de probă,

Articolul 201^1 alin. (3) lit. a) Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 6 la 12 ani şi, în baza art. 16 alin. (4) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța conducîndu-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, luînd în considerare prevederile art. 70 alin. (2) Cod penal, reieșind din personalitatea inculpatului Spătaru Iurie care, anterior a fost condamnat, concluziile cuvenite nu și le-a făcut, nu a stat pe calea corijării și a comis o altă infracțiune, reieșind din caracterul infracțiunii imputate, care potrivit prevederilor art.16 alin. (4) Cod penal, este una gravă instanța consideră că, în privința inculpatului Spătaru Iurie, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii imputate, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în limita prevăzută de legea penală, considerînd că, doar prin aplicarea acestei pedepse, se va atinge scopul pedepsei penale.

Instanța de judecată consideră, necesar, de a aplica față de inculpatul Spătaru Iurie, în baza art. 201^1 alin. (3) lit. a) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar semiînchis.

Măsura preventivă

Potrivit art. 395 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Se reține că, măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi localitatea aplicată față de Spătaru Iurie a expirat de drept (f.d. 86), și la momentul examinării cauzei penale, măsură preventivă în privința inculpatului Spătaru Iurie, nu este aplicată.

Potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) din CPP, măsurile preventive … pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Însă, instanța consideră inoportună aplicarea unei măsuri preventive, pentru asigurarea executării sentinței, întrucît va dispune executarea pedepsei din momentul devenirii definitive a sentinței, cu calcularea termenului executării din momentul reținerii.

Cheltuieli judiciare

Cu referire la cerința procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, instanța menționează că potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Alin. (2) al aceleiaşi norme stipulează că cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală, iar alin. (3) menţionează că cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Conform art. 229 alin. (1) şi (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului şi instanţa poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judicare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Conform art.143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrității corporale.

Instanța de judecată notează că, întru investigarea eficientă a cauzei penale au fost efectuate raportul de exepertiză judiciară nr. ***** din 20 decembrie 2023– 320 lei.

Astfel instanţa, constată că cheltuielile judiciare suportate în legătură cu efectuarea rapoartului de expertiză în mărime totală de 320 lei urmează a fi încasate din contul inculpatului Spătaru Iurie, or efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Acțiuni civile în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată nu au fost înaintate.

Corpurile delicte - nu sunt.

Conducîndu-se de prevederile art. 338, 382, 384, 385, 389, 392-395 şi 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Spătaru Iurie Leon, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (3) lit. a) Cod penal și se condamnă la pedeapsa cu închisoare pe termen de 7 ani cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Punerea în executare a pedepsei cu închisoarea din momentul devenirii definitive a sentinței, cu calcularea termenului executării din momentul reținerii inculpatului Spătaru Iurie.

Se încasează din contul lui Spătaru Iurie, în beneficiul statului suma de 320,00 (trei sute douăzeci, 00) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare nr. ***** din 20 decembrie 2023.

Sentința cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Bălți, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Ludmila Tetiu**